

[Merete Bjørn Hanssen.]

stilling, som kunsthåndværket har i ophavsretlig forstand her i landet. Her er det jo i modsætning til Sverige, som vi ellers så gerne vil sammenligne os med, således, at kunsthåndværket nyder beskyttelse og er anerkendt som selvstændigt skabende i ophavsretlig forstand.

Jeg mener, at vi i udvalget nøje må overveje konsekvenserne af denne udvidelse. I hvert fald må vi sikre, at udvidelsen sker sådan, at man i administrationen fastholder lovens almindelige støttekriterium, som det er omtalt i bemærkningerne, nemlig kvaliteten af det kunstneriske talent og den kunstneriske produktion. Medmindre vi helt ubetinget fastholder dette kriterium, mener jeg, at værdien af de ønsker, som ministeren fremhæver i sin fremsættelsestale, vil svinde. Det er jo ønsker, som går ud på at skabe en formidling mellem den skabende kunstner og befolkningen gennem selve den kunstneriske produktion. Det, man kunne tage ind i overvejelserne, var måske, hvordan det står til med uddannelserne på områderne inden for kunsthåndværket.

Den anden udvidelse af fondens virksomhed, der sker ved dette lovforslag, er bestemmelsen i § 1, stk. 3, om andre former for kunstnerisk skaben, som ikke ellers opnår statsstøtte, og som nu kan blive sidestillet med de områder, fonden i øvrigt dækker.

For kunsthåndværkets vedkommende foreslår man jo en administration, som vi kender det, gennem et selvstændigt 3 mands udvalg. Det mener jeg vi må overveje i udvalget. Men ellers bliver det nu fondsbestyrelsen, som får ansvaret for støtten til de andre former for kunstnerisk skaben. Jeg kan her henholde mig til bemærkningerne i lovforslaget om de kunstnergrupper, der vil kunne falde ind under fondsbestyrelsens skøn.

I bemærkningerne om den fortsatte støtte, som fondens 3 mands udvalg skal kunne yde til foranstaltninger, der er egnede til at opfylde fondens formål, peges der som noget nyt på, at udgivelsen af værdifulde litterære arbejder må kunne sikres. Jeg håber, det i udvalget nærmere vil kunne oplyses, hvilke garantiordninger der her er på tale, så man undgår, som det fremhæves i bemærkningerne, at befordre særlige forlagsinteresser. Der er næppe tvivl om, at det højere ud-

dannelsesniveau med større kendskab til fremmedsprog i befolkningen i øjeblikket er ved at skabe en strukturforandring, hvad udgivelsen af oversættelseslitteratur angår, og man skal derfor ikke ved statsstøtte lægge en sådan i sig selv glædelig forandring store hindringer i vejen.

Det er meget betydningsfuldt, at lovforslaget helt uændret opretholder det administrationsprincip, der nu gennem 3 mands udvalgene har bestået sin prøve. Revisionen sigter her mod yderligere at hindre en fare for ensretning ved, at man vil udelukke umiddelbare valg til repræsentantskabet af netop afgåede medlemmer af 3 mands udvalget. Det er nok værd at overveje, om det bør lovfæstes, at udvalgsmedlemmer ikke i funktionsperioden kan bevare faglige tildlidsposter, ligesom man bør være opmærksom på betænkelighederne ved til udvalgene at udnævne medlemmer, der samtidig beklæder nøgleposter i kulturinstitutioner.

Det må hilses med tilfredshed, at 3 mands udvalgene gennem det foreliggende lovforslags bemærkninger nu får frie hænder til en mere fleksibel administration af rammebetøbelene, sådan som det udtrykkelig var ønsket i betænkningen fra folketingsudvalget, der i sidste samling behandlede loven. Forhåbentlig vil der i det kommende udvalg kunne gives oplysninger om de erfaringer, der indtil nu måtte være indvundet på dette område.

Ved lovforslaget sker der en mindre udvidelse af kunstfondens repræsentantskab fra 28 til 31 medlemmer motiveret med de nye områders inddragelse under fondens virksomhed. Repræsentantskabet har jo en ganske klar opgave i at indstille til de livsvarige statsydelse og til hædersgaverne. Ministeren ønsker her en udvidelse af antallet af statsydelser, men vil bevare antallet af hædersgaver, der er 22. Jeg kan ganske tilslutte mig ønskerne om at ophæve begrænsningen af tildelingen af hædersgaver til bestemte grupper af kunstnere, så vi i hvert fald på dette område får ophævet det kunstige skel mellem skabende og udøvende kunstnere. Dette skel har medført, at hædersgaver ikke har kunnet tildeles så betydelige kunstnere som Aksel Schiøtz, Poul Reumert og Asta Nielsen, for at nævne repræsentanter for tre former for højt kvalificeret kunst. Men når dette er sagt, skal